

Titel: Udrag fra Gjentagelsen

Citation: "Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4", i *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Alastair McKinnon; Finn Hauberg Mortensen, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 1997-2003 . Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-g-txr-shoot-idc908f815-b733-4bdf-87c9-54295301aa95.pdf> (tilgået 30. juli 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. K4

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.
[Læs CC0-erklæringen](#)

Hvad der derimod endnu kan konstateres i det kraftigt reviderede ms., er en række sletninger og tilføjelser i det først skrevne, som peger i retning af en lidenskabelig og undertiden grovkornet irttesættelse af en kvindefigur, der i biografisk perspektiv kun kan udlægges som Regine Olsen. Hensyn og god tone har dog udvirket, at de groveste misogynne betragtninger er blevet strøget. Det begynder i den blidere ende: En bedragerisk piges ord må ifølge Constantius i ms. 1.2, s. 125, regnes for »Vind ...«; det ændres til »Overdrivelse, et lille lyrisk Impromptu, et følsomt Divertissement« (SKS 4, 85,9). Om de midler, der skal tages i brug for at forlade en pige, hedder det i den endelige version: »Man maa lade en Pige skrige, saa har hun bagefter Intet at skrige for, men glemmer hurtigen« (SKS 4, 83,26). I første omgang mente Constantius, at man måtte lade hende »skrige sig lænds, hidse hende til at skrige, desto hurtigere glemmer hun«. Dermed lettes hendes overgang til en ny elsker, den første og den bedste – men de følgende linier er i ms. slettet med blæksløjfer: